

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ ЯК КРОК ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Проблема євроінтеграції України є лакмусовим папірцем для нашого суспільства. З кожною повою хвилиною виборів або перестановкою політичних сил на керівних державних посадах основним гаслом є обіцянки як найшвидшої інтеграції нашої країни до країн Європейського Союзу. При розробленні основних напрямів розвитку в соціальній або економічній сфері завдання по сприянню та забезпеченню євроінтеграції обов'язково визначається як основне та пріоритетне завдання.

Євроінтеграція є важливим та необхідним кроком для нашої держави, проте її сутність необхідно розтлумачувати для пересічних громадян, для яких це просто політичне гасло. Євроінтеграція — це сприйняття європейських цінностей суспільством, реформування публічної адміністрації на засадах прозорості її діяльності, здійснення судової реформи, доступ до правосуддя та правової допомоги, реальний захист прав людини, економічні перетворення. Однією з умов євроінтеграції України є децентралізація влади, тобто надання більшої самостійності органам місцевого самоврядування, передавання на місця повноважень центральних органів державної влади та забезпечення можливості територіальних громад власноруч вирішувати поточні питання економічного, соціального, фінансового характеру місцевого значення [1, с. 61].

Децентралізація влади є важливим етапом євроінтеграції, оскільки спрямоване на створення дієвих органів місцевого самоврядування, які здатні створювати та постійно підтримувати сприятливе життєве середовище в адміністративно-територіальній одиниці, яке необхідне для розвитку територіальної громади, її всебічного розвитку та можливості для самореалізації окремого громадянина в цій громаді.

Комісар Європейського союзу з питань розширення і європейської політики сусідства Йоганнес Ган заявив, що проведення реформ в напрямку децентралізації сприятиме процесу європейської інтеграції України, оскільки цей процес допоможе Україні рухатися вперед, сприятиме процесу європейської інтеграції України, і, відповідно, Україна зможе досягнути значно кращих результатів ніж у минулому [2]. Практика розвинутих країн світу свідчить, про те, що шляхом підвищення ролі місцевого самоврядування через надання йому повноважень та реальних важелів впливу на розвиток усіх ланок адміністративно-територіальної одиниці сприятиме досягненню усіх необхідних цілей соціально-економічного розвитку територіальної громади.

З метою втілення засад принципу децентралізації влади в Україні передбачається внесення змін до Конституції України, відповідно до яких місцеві державні адміністрації будуть ліквідовані. На їх місці будуть утворені нові органи (префекти), які будуть виконувати контролюючі і координуючі функції, що дозволить створити таку систему, при якій було б збережено противаги і недопущення будь-якої системи порушення прав людей на територіях сіл, селищ, міст, районів, областей. Також у напрацьованому проекті змін до Конституції пропонується створити виконавчі комітети на рівні областей і районів, а також передати повноваження та фінансові ресурси на базовий рівень — рівень міста, селища, села.

Реалізація принципу децентралізації влади спрямована на: швидке вирішення пагальних проблем адміністративно-територіальної одиниці без необхідності чекати такого рішення від центру;

підвищення якості прийнятих рішень на місцях органами місцевого самоврядування, оскільки такі рішення приймаються особами зацікавленими у позитивному результаті витрачання місцевих коштів;

звільнення центральних органів виконавчої влади від вирішення питань місцевого значення та збільшення часу та можливості на врегулювання державних та міждержавних фінансових відносин;

забезпечення можливості органів місцевого самоврядування провадити ініціативу та падати фінансування тим сферам господарювання, які центральні органи влади можливо не помічали.

Проте, це все теорія, нажаль, наша реальність свідчить про те, що теорія далека від практики, тому влучною є думка О. Сироїд, про те, що децентралізація та євроінтеграція — це не про зміни до Законів, не про зміни до Конституції, це про цінності, це про певну гру за певними правилами всередині, тобто як люди це відчувають. І це є одна з головних теорем, яку треба засвоїти [3].

Крім того, існує думка, що питання децентралізації і взагалі, в певній мірі, можна вважати суперечливим явищем із процесом євроінтеграції. Адже європейська інтеграція є не чим іншим по своїй суті як централізацію процесу ухвалення владно-політичних рішень. Проти останнього якраз і виступають регіональні партії Європи, відродження яких в електоральному полі, вчергове переживає новий бум [4].

Отже, з теоретичної точки зору втілення принципу децентралізації в нашої країні є необхідним та пагальним, тому що дає надію на покращення життя пересічного громадянина, проте українські реалії лякають та призводять до сумнівів щодо якості його реалізації.

Список використаних джерел

1. Трешов М. Децентралізація як засіб ресурсної самодостатності територіальних громад: теоретичний аспект / М. Трешов // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2015. – № 2(25). – С. 60–69.
2. ЄС підтримує законодавчу роботу українського парламенту // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rbc.ua/ukr/news/1434615411.html>.
3. Сироїд О. Виступа IV Форумі місцевого самоврядування у Львові // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://city-adm.lviv.ua/news/society/public-sector/231469>.
4. Заїка Є. Централізована децентралізація або українські реалії євроінтеграції / Є. Заїка // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://blogs.korrespondent.net/blog/politics/3368034>.

БЛОКУР Є. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
кандидат юридичних наук, асистент

ЩОДО ОПОСЕРЕДКОВАНОЇ НАЛЕЖНОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ДО ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Питання стосовно «управлінського» характеру діяльності щодо здійснення ліцензування, патентування, надання дозволів, реєстрації тощо є дискусійним. Реєстрація, ліцензування, сертифікація та ін. традиційно адміністративно-правовою наукою розглядалися і розглядаються як складова владно-розпорядчої діяльності органів державного управління. Фактично Законом України «Про адміністративні послуги» і таку діяльність, зокрема, віднесено до адміністративних послуг [1], які, на думку багатьох вчених, не мають управлінського характеру. Відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» адміністративна послуга — це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону. До адміністративних послуг належить: видача ліцензій, дозволів та інших документів дозвільного характеру, сертифікатів, свідоцтв, атестатів, посвідчень, реєстрація [фактів, суб'єктів, прав, об'єктів, у тому числі легалізація суб'єктів і актів (документів), нострифікація та верифікація]; інші види діяльності незалежно від назви, у результаті провадження яких заінтересованим фізичним та юридичним особам, а також об'єктам, що перебувають у власності, володінні чи користуванні таких осіб, надається або підтверджується певний юридичний статус та/або факт.